

647.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

ustalające starszeństwo i warunki przyjęcia oficera zawodowego, przeniesionego do rezerwy, ponownie na oficera zawodowego.

Na podstawie artykułów 30 i 101 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. Ponowne przyjęcie oficera zawodowego, przeniesionego do rezerwy, na oficera zawodowego, może nastąpić:

- 1) jeśli przeniesienie do rezerwy zostało przeprowadzone:
 - a) na własną prośbę,
 - b) na skutek utraty zdolności fizycznej, o ile komisja wojskowo-lekarska stwierdzi odzyskanie tej zdolności w stopniu wymaganym do zawodowej służby wojskowej,
- 2) jeśli czasokres spędzony w rezerwie nie przekracza 5-ciu lat,
- 3) jeśli dany oficer nie przekroczył:

w stopniu do majora włącznie	43 lat
„ „ podpułkownika	45 „
„ „ pułkownika	47 „
„ „ generała brygady	49 „
„ „ generała dywizji i generała broni	51 „

§ 2. Ponowne przyjęcie do wojska jako oficera zawodowego następuje do tego korpusu osobowego, z jakiego został dany oficer przeniesiony do rezerwy, z wyjątkiem wypadku przewidzianego w ustępie 4 artykułu 8 ustawy z dnia 23 marca 1922 r.

§ 3. Ponowne przyjęcie do wojska jako oficera zawodowego następuje zasadniczo w stopniu, w jakim oficer zawodowy został przeniesiony do rezerwy, przyczem, zatrzymując datę starszeństwa otrzymaną przy przejściu do rezerwy, zostaje umieszczony na liście oficerów zawodowych po oficerach zawodowych tego samego stopnia i starszeństwa.

O ile jednak dany oficer awansował w rezerwie, zostaje przyjęty w nowym stopniu z datą starszeństwa awansu w rezerwie zostaje umieszczony na liście oficerów zawodowych po oficerach zawodowych tego samego stopnia i starszeństwa.

§ 4. Kolejność starszeństwa między sobą powołanych ponownie do zawodowej służby oficerów rezerwy, ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 5. Okresu czasu, spędzonego w rezerwie, nie wlicza się do czasu służby wojskowej.

§ 6. Definitywne przyjęcie na zawodowego oficera następuje zasadniczo po odbyciu okresu próbnego (przeszkolenia), którego czas trwania oraz program ustali Minister Spraw Wojskowych.

O ile przerwa w służbie nie przekracza półtora roku, przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych prawo zwolnienia z odbycia próbnego okresu służby.

§ 7. Prośba o ponowne przyjęcie na zawodowego oficera winna być skierowana przez P. K. U., na której terenie dany oficer zamieszkuje, do M. S. Wojsk. i ma zawierać:

- a) zaświadczenie dwóch zawodowych, sztabowych oficerów o posiadaniu przez petenta kwalifikacji moralnych,
- b) własnoręcznie napisane curriculum vitae za czas od chwili przejścia do rezerwy,
- c) w wypadku przejścia do rezerwy wskutek utraty zdolności fizycznych, dodatnie orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej.

§ 8. Paragrafy 1 do 7 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do tych oficerów zawodowych, przeniesionych do rezerwy, którzy obecnie służą czynnie i którzy prosili o ponowne zamianowanie ich zawodowymi oficerami.

Przemianowanie tych oficerów może nastąpić wedle uznania Ministra Spraw Wojskowych, w miarę wolnych miejsc etatowych.

Jako datę starszeństwa otrzymają oni dzień 1-szy lipca 1919 r. z liczbą kolejną przed innymi oficerami rezerwy, którzy z tą samą datą starszeństwa będą przemianowani na oficerów zawodowych, przyczem kolejną liczbę starszeństwa między nimi ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wojskowych: *Szapycki*